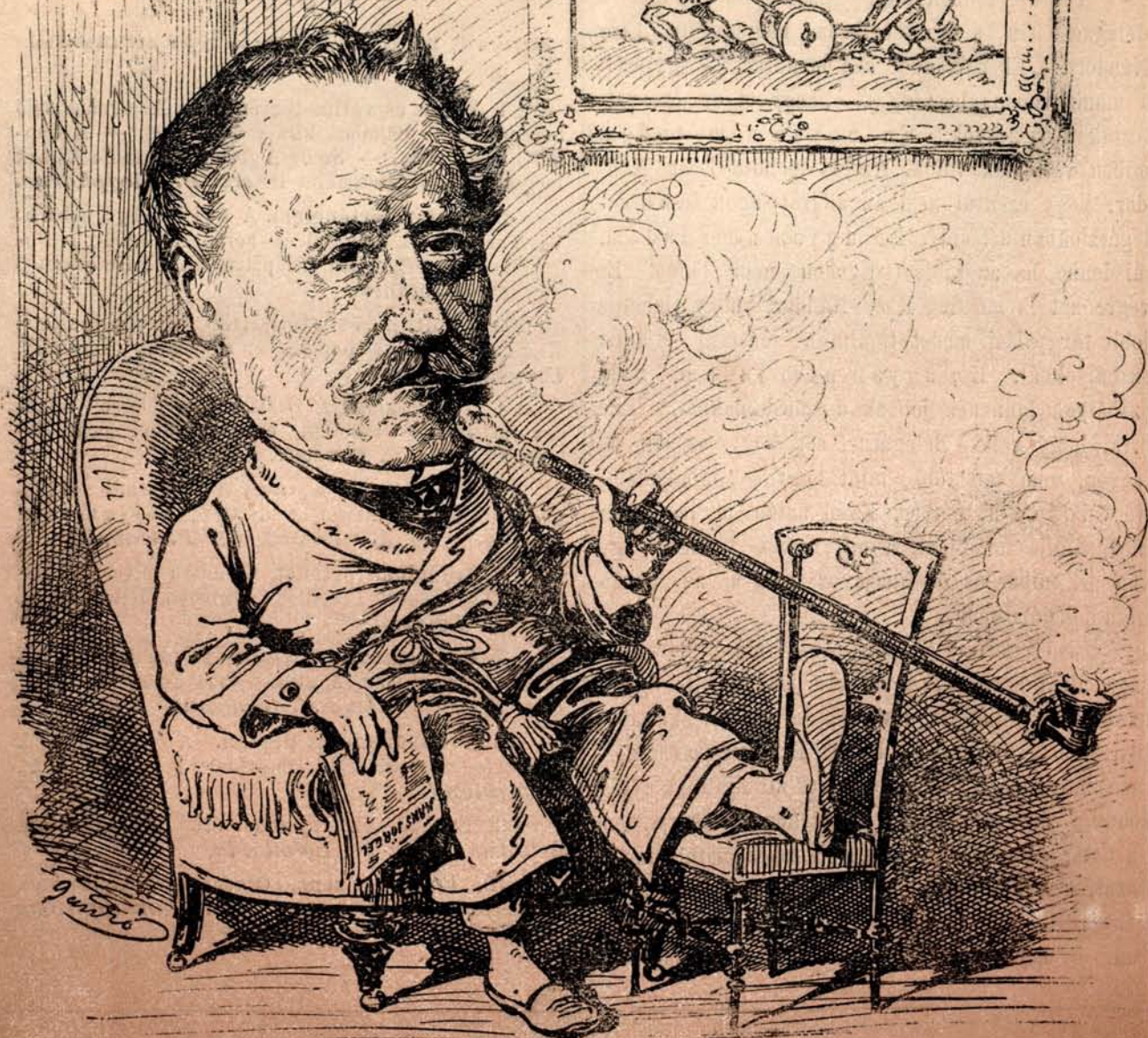
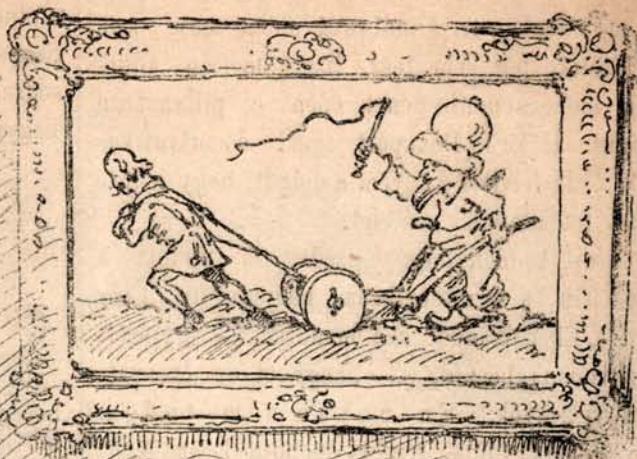

BORSSZEM JANKÓ

Szapáry Antal gróf.

Ha addig akarnánk várni, míg mai arczképünk eredetije valamely ténynyel a figyelmet magára vonja, akkor már születésekor ki kellett volna adnunk az arczképét. Annál nagyobbat maig sem tett, és ítéletnapig sem tesz. Ezért méltán adjuk ki most, mert semmiségének éppen e pillanatban éli virágát. Hála a Deákpárt igazi demokratikus elveinek, ő is felvitte annyira a dolgát, hogy szinte furesának tetszik neki az élet.

A mult kedden még beszédet is tartott a delegációban s rettenetesen megczáfolta Éber Nándort. „Éber Nándor azt mondta“ — így szólt a momentuosus beszéd, -- „hogy öt év óta változtak a viszonyok. Én ugyan nem tudom miben változtak volna. Azt is mondta Éber Nándor, hogy ezentul nem az albizottságon lesz a delegációkban a fősúly. Én ugyan nem tudom, mi lenne, ha az albizottságokon nem lenne. És végre azt is mondta Éber Nándor, hogy lehetne jobb tárgyalási módot találni a mostani eljárási szabályoknál. Én ugyan nem tudom, mely szabályok lennének jobbak a mostaniaknál.“ Ime arra, hogy valaki delegátus, sőt hogy szónok is legyen, nem kell több, mint hogy sok mindenfélét ne tudjon az ember. Ezzel aztán a legjobban megczáfolja mind azt, a mit mások tudnak. Így van ez, mikor az ős huzza az igát, s az unoka ül a delegációban.

Első babérait Szapáry Antal híres udvariasága által szerezte. A modora jobban illik ugyan az utcára, mint az udvarra, de az uri kaszinóban is nagy tisztelet tárgya. Exklusiv porosz-germán műveltsége az, hogy mikor kis hintáján végig robog a városon s a két pej kót nógatni akarja, nem az ostor után nyul, hanem elkezd németül imádkozni, s a két pej kó — a magyar káromkodás hangjait s a mi követni szokta az istálóból ismer-
vén — úgy kezdi rugni maga alól a port, mintha

Jancsi és Gyuri vállvetve káromkodnának. Ő az a híres „meghagyatik.“

S ha ezek után méltán csodálkozik valaki azon, hogy a Deákpárt kebelén belül ő méltóság-
talansága oly diszes állást foglal, kettőt kell meg-
gondolni: első az, hogy a mit Rajner Pál mint
alelnök az országos Deákpártért nem tett, abban
Szapáry Antal támogatta őt legbuzgóbban, s má-
sodsor, hogy a Deákpárt által végre is ő „meg-
hagyatik.“ Is halt a gfrett! Epper nit?

B. J.

Programm

melyet a P. P. jézsuiták Brestben az új iskolaév alkalmából hirdetnek.

1. **Vallás és vallás-történelem.** Az almába való harapásról. — Salamon király utolsó évei. — A szep-
lőtlen fogantatás. — Szent Ágoston története annak
megtérése előtt. Hetenkint 18 óra: *P. Biephorus.*

2. **Profán történelem.** A téli folyamban: VI. Sándor pápa (Borgia) és kora. A nyári fo-
lyamban: Egyptom Cleopatra alatt. Hetenkint 3
óra: *P. Cocotablis.*

3. **Földrajz és statisztika.** Cytheré szigete.
Kirándulás Sodoma-Gomorhába. Hetenkint 2 óra: *P. Urningnazius.*

4. **Természetrész.** Ornithologia, jelesen: *Scolopax rusticola*, a közönséges erdei és mezei sneff. He-
tenkint 2 óra: *P. Grisetti.*

5. **Irálytan.** A nyári folyamban: a
gyóntató szék hivatásáról; a téli folyamban:
Izabella naplója. Hetenkint 1 óra: *P. Gabriel.*

6. **Irodalom-történet.** Casanova mivelődési pá-
lyája. Olvasmányok Crebillon műveiből. Hetenkint 1
óra: *P. Loretto.*

7. **Csillagászat.** Venus az ő különféle fázi-
saiban és állásaiban. A „bika“ és a „szüz“ magyará-
zata. Hetenkint 1 óra: *P. Giacomo.*

8. **Technologia és géptan.** A vasuti coupék
különféle szerkezetéről. Hetenkint 1 esti óra: *P. Demimondi.*

9. **Szabad-kéz rajzolás élő minták után.**
Hetenkint 1 óra: *P. Lolottario.*

10. **Ének és zene.** Orgonista gyakorlatok
vegyes kárbán. Hetenkint 3 óra: *Canconicus Orpheodor.*

Pater Hiaczint családja körében.

Utánzásra ajánlatik.

APRÓ HIREK.

☉ A „Mmújságban“ olvasható: „Dalmácia,“ős erdeiből szedték évszázadokon át a szálfát a hajóépítésre.“ Ez teljesen igaz, csak a szórend van elvétve, t. i. Dalmácia hajóiból szednek ki minden szálfát, ha csak tüzésre kell is. Erdő ép oly kevéssé van ott, mint tudomány a „Mmújság“ szerkesztőségében.

+ „Sennyelvel, a konzervatívval buktatni meg Lónyait,“ ez jelszava a liberális balpártnak. Miért? Azt gondolják, hogy aztán Sennyeit könnyebb lesz megbuktatniok, mint most Lónyait.

△ Átkornak egykori ruhája s mai politikája közt azt a feltűnő hasonlatosságot látjuk, hogy mindkettő földig érő.

☐ A „Mmújság“ (C.) betűs cikkirója Cátónak árulja magát, pedig hát — brutus.

= Hugo Victor levele a csehekhez még folyvást beszéd tárgya Prágában. Gyanu nélkül bontották fel azt s ime Árpád feküdt abban mint nagy cseh hadvezér. E brutalitás indokai annál érthetlenebbek, ha meggondoljuk, hogy a csehek Hugo Victorit soha személyesen nem dicsérték meg, hanem hogy néhány prágai diák volt, ki egy napon mindenféle dagálylyal telt levelet öntött fejére.

* A gödöllői udvari vadászaton — irandja a „Hon“ vegyes apródja — Andrásy hét verebet lőtt. Lónyay nyolcz szalonkát. Ebből áll egész dicsőségük. (Most jó az elmés megjegyzés:) „Hát bakot mennyit lőttek?“ (Élczes retourchaise :) Bakot lőni van oly virtus — mint v a d a t beszélni.

— Az „E L L E N Ő R“-ből. —

Egykor.

— Buffet. —

Andrásy gavallér egy ember. Je m'en fiche pas mal. Gavallér — und was noch? Ó, Andrásy ember a talpán, tud boulevardot csinálni (*Molnár Pista tapsol*), felöltözteti azokat a főtt rákokat, kiket honvédeknek hívnak és — és hát fodrozgatja hajzata illatos hullámain. Ami azontul van — istihm Pomade. Sok pomádé kell az elnökögyér hajzati politikája ürességi palástolásának legyezgető leplezgetéséhez.

*

Andrásy gróf politikus is akar lenni, még pedig diplomata à la Bismark. Sok hajszála fog addig kihullani, míg arra a három hajszálra szert tesz. S noha még nem kopasz — hat er doch die Stirne tányérnyalói rothadt bérenczhadának tajtéktúró büzeletével tömjéneztetni magának. La Hongrie c'est moi! Paczolay persze röhg örömeiben és Ivánka Zsiga vigyorog, mikor az elnökögyér vicczelget — pardon! szónokol, hanem a haza... Wast ist haza? Családi dominium, egy nagy Terebes. Ments meg uram isten ettől az egytől, akárkit inkább, nur der sollte uns gestohlen werden. No de — die Schweinerei wird schon herauskommen.

*

Son Excellence ma rosz kedvű volt. Tán elsózta szakácsa a sauce à la Turenne-t? Ah, cook dear, a leves-elszás csak „providenciális“ államszakácsoknak van megengedve. Neked jól kell főznöd, mert másképp úgy jársz mint nous autres — nekünk azt kell ennünk, amit urad kotyvasztott.

*

A parádés miniszter azt hiszi, hogy „Magyarország arra való, hogy ő kegyelmessége koczikázhassék és mint elnökögyér lovagolhasson.“ Pas du tout! Griseldis — deine Zeit ist um.

*

És ne álcázskodjék a szabadelvűség dominójában, hiszen tudjuk mi, was dahinter steckt. Bah! connu, beau masque! Adieu!

Most.

— Buffet. —

Lónyay ő exczellentiája méltóztott ma fészkelődni. En avant — csak fészkelődjék, jobban mondva: en arrière és fészkelje meg magát nálunk. Hogy vonaglottak arcizmai Simonyi beszéde alatt — tessék vonaglani! Wodiáner (*a konzul, nem a hosszú*) észre is vette s meglökte szomszédját.

*

Andrásy az erkályról nézte kontár utódját. Andrásy legalább politikus volt, nagy diplomata, de a mostani elnökögyér ő excellentiája csaknem valamedik képzeletbeli ambitiózus mámorálmainak ittasságában annyira, hogy magát politikusként képzelje, mint ronda bérencztollai hulladékos falatokat káfogva felkapdosó kopói hirdetik. Lónyay Sennyey mellett! Wer lacht da? Sennyey — férfi, jeder Zoll ein Mann! Ugyan kérdeje meg az ügyér urtól, meddig száundékszik még minket boldogítani.

*

Csak ne soká cher Lónyay, süsse meg a miniszterséget er neugebackener. Inkább tiz Sennyey, mint egy Lónyay!

*

Sennyey legalább nem titkolja miléti minősítését, bevallja, hogy ő ez meg ez s mi ezt becsüljük benne, de Lónyayt egyhangulag elitéli az országos közérzület véleményzilárd becsvágyának kifejezésdus nyilatkozata. Filez done!

*

Signore Menardónak az udvari menüre semmi gondja. Miért szerkesztetnek azok német nyelven? Hogyan fogja föl a magyar premier állását a házhoz és udvarhoz, ha a könyhát így hagyja elnemetesédni? Szerencse, hogy a pincze az egykori tavernikus és a jövő miniszterelnök correct magatartása folytán megőrizte magyar hírét. Lónyaytól kitelnék, hogy feketesárga abrosszal terítettessen. Ideje, hogy a nemzet „kiépülje“ az ily kormányt.

Valamikor.

— Buffet. —

Sennyey ő monoklisága ma még védni merete magát a bársony-fauteuilból. Minister ur, c'est du mauvais genre. Jó izlésű ember nem védi magát, mikor bizonyos benne, hogy zsarnoki teljének tulhatalmaskodási viszketege csak nevető arcokkal találkozik.

*

Az ember sokszor igazságtalan. Mig Andrassy teljes jogában van, hogy szellemus fejének dus hajzatát fodrászára birta: tetszett nekünk Lónyaynak azon spártai egyszerűsége, melylyel haját fésülé. Megmutatta ő elégszer, hogy többet ér az, ha valakinek szőr van a fogán. De Sennyey ur mit akar kevéshajzatuságának dusfürtösködhetnémségével? Tegyen parókat fejére — akkor incontestable lesz, hogy — mint minden állitá — parókája is „falsche Behauptung.“

*

Sennyey, a fekete sereg kommandása főuri gőgjenek őnhittségében még titkolni akarta dühét Tisza remek szónoklata alatt, mely hadát tönkre tette. Baissez le pavillon! Legyen legalább férfi s vallja be legyőzetését. Mais non! s még titkolni akarta bösz mérgét, még hidegséget színlelt. Ah, ich kenne meine Pappenheimer! Hiába oly hideg őn külsőleg — belsejleg dul a méreg; micsoda méreg? No a pulykaméreg.

*

Takarózzék ő ősdísága őnteltségének palástjába és menjen jesuita kolostort alapítani a hegy mögé, mi már meguntuk szereplési mohóságának miniszter-akarózdhatnamságát. Lónyay legalább szabadságot — tel quel — engedett, legalább nem merete bevallani, hogy konzervatív, de ő Sennyeyisége még tartüffösködni se tartja méltónak. Keine Blösse, Herr Baron — legalább egy kis figefalevelet kérünk. Ha még nincsen figelevel — figét majd mutatunk mi, az őnézetes ellenzék tette ébredt férfi szelleme. Cardinal, thun sie ihre Schuldigkeiten — azaz, pá magának!

IRODALOM.

Uj virágregék.

I. A vereshagyma.

A lány szemén szerelmi bü,
Szerelmi kín alány szivén,
Könyüt a szem, vért ont a szü, —
O szerelem, te rut szirén!

Vért ont a szü, könyüt a szem,
— Az édes átok, hogy ha rajt, —
S a kettőből virág leszen:
Nyomába — vereshagyma hajt.

Azóta hagymát ha szagolsz,
Felébred rögtön szív-ölyöd,
S konyhán hagymát ha kaszabolsz,
Kicsordul bánatos könyöd.

II. A fekete retek.

Miért sóhajtsz, csuklyás barát,
Vajj kedved mi apasztja?
Mi bunak árnya szállt ma rád,
Hogy szüd sohaj dagasztja?

„A hűtelen eszembe jut,
Zárdába a ki hajtott.
Ő hozta rám a méla but,
Ő az, kiért sóhajtok!”

S újból sohajt föl a szegény! . . .
És hajnalig vezeklett —
S nyomán mi nőtt, az gyásznövény
Sohaj-lökő retek lett.

Geografiai felfödözés.

Dolinai „Kis ujság“ című gyermeklapjában szóról szóra ezeket olvassuk:

„Keressétek föl Európa térképén a kis Hollandiát. Ott van az északi tenger öblénél. Ennek a kis országnak mindjárt a tengerpartján emelkedik fővárosa, a világhírű *H a m b u r g*. Hollandiát, illetőleg Hamburgot nagyszerű kikötője tette világhírűvé.“

A hollandi király csakugyan szépen megköszönheti Dolinai urnak azt a szivességét, hogy Hamburgot neki ajándékozta s egyttal az Elbe folyó mellett a tengerpartra is atteszi. sőt evégből új „északi tengeröblöt“ csináltat neki. De hogy Vilmos császár a német területet Dolinai ur által így meg hagyja csorbítatni, azt Bismarck herczeg nehezen fogja megengedni.

A delegációból.

I.

A többség így támogatja a kormányt.

A delegációból.

II.

A kisebbség pedig így támadja a kormányt.

TUDOMÁNY.

Etymologiai fürkészetek

a magyar nyelv eredetéről.

— Tánics Mihály nyomán megfigyelték a „B. J.“ nyelvészei. —

I. Ádám és Éva eredete.

Az „a“ betű az egész nyelvrendszer alap-hangja és kezdete, mely legelsőnek született meg. Az első ember tehát szükségképen az „a“ betűn alapul, mely csakugyan elő is fordul benne kétszer. Minthogy azonban az első ember szálas termetű legény volt, neve hosszú „a“, azaz „á“ betűket követelt. Innen a két „á“. Szerfölött érdekes a „d“ betű eredete. Tudjuk, hogy a legrégebb népek legrégebb istensege, mely igen sokféle név alatt tiszteltetett, az ugynevezett „phallus“ volt, melynek minden élet lételét köszöni. Az első férfi nevének középpontját tehát ezen ősi-istenség typosának stylizált képe: a „d“ betű alkotja. A mi az „m“ betűt illeti, ennek jelentősége szintén igen nagy, mert ez jelenti az **egyetlen** hangot, melyet artikulálni lehet, a nélkül hogy a beszélszervek legkevésbé mozgattatnának; valamint tehát az „a“ a nyelv alapja, ugy az „m“ a beszéd alapja. Így tehát a bölcs természet maga nevezte el az első embert Ádámnak.

Épöly szigorú logika szerint jött létre az első nő neve: Éva. A nő a helyes rend szerint épen egy fejjel legyen kisebb a férfinál; ezért az első nő neve is egy betűvel rövidebb az első férfinál. A nő továbbá gyöngédebb elemekből álls ezért nevében az „a“ hang „e“ hanggá enyhül s evel kezdődik. Minthogy pedig már az első nő is szerette a piperét s fején hihetőleg madártollat viselt, a név fején: az „e“ betűn is ott reng az ékezet mint a madártoll legegyszerűbb stylisatiója, ugy hogy a név „é“ betűvel kezdődik. A név végét „a“ betű képezi, ami szintén igen nevezetes, mert azt mutatja, hogy a mivel a nő már végződik, azzal a férfi még csak kezdődik, miáltal a himnem fölénye a legbölcsebb módon ki van fejezve. A név közepét a „V“ betű képezi, mely az ölelésre tárt karok jelképezése s világosan kifejezi a nő lételének főczélját a természetben.

Ime ily csodálatos logikája van a teremtés történetének!

II. Vegyes buvárlatok.

R o k. (Régibb magyar szó a „kabát“ helyett.) Kitűnően alkalmas a magyar nyelv természetszerűségének kimutatására. Veleje az „o“ betű, mely kevéssé által a kört, körösséget, köröskörüliséget fejezi ki, valamint hogy a rok csakugyan az embert köröskörül takarja. Az „o“ betűt „r“ és „k“ fogják közbe, két kemény, magvas betű, mert a rok kelméjét jelentik és pedig a keményebb „k“ a külső szövetet, a kevésbé kemény „r“ pedig a bélést. (Elpuhultabb emberek, valamint rokjáikban lágyabb bélést viselnek, ugy a

bélésnek megfelelő „r“-t is lágyabban, az aristokratikus „ch“ felé hajolván ejtik ki.)

A „rok“ szótól származik a „rokka“, melyen ha jdan a rokokat készítették. (Hajdan = akkor, mely épen a visszajáról olvasott rokka.) Innen továbbá a „róka“, mert a róka említésénél a magyar ember mindjárt a róka rok-jára, t. i. a rókabőrre gondol. Hogy az „o“ itt ékezetes lett, az természetes, mert a róka „r o k“-ját meg-sőt le szoktuk huzni, ezen rok „o“-ját tehát szintén meghuzzuk. Ugyancsak a „rok“ származottja a „rokon.“ A vérbeli összeköttetést a magyar ember egyáltalán ruhadarabok által szereti kifejezni, a mint hogy például az idegenre azt mondja, hogy az neki „se inge, se gallérja.“ A nem idegen vért tehát nevezhetné „ingem“-nek vagy „gallérom“-nak is; de ő családját annyira becsüli, hogy az ing vagy gallér nem elég becses ennek kifejezésére, hanem a sokkal drágább „rok“-ot veszi igénybe és ennért „rokom“-nak nevezi, miből a „rokon“ csak kopás által származott. A „rokkant“ is a „rok“-ból van képzve; tulajdonképi jelentősége ugyanis az, hogy: „rokká lett“, mert csakugyan a rokkant emberen még a rok ér legtöbbet, míg az egyén számba sem jő.

A magyar gazdasszonyok kiállítására.

Himezés és hámozás, Kálmáni Ghyeczybella és Tiszaura nővérek munkája.

Magvető, Madarász Pepi ő nagysága tulajdona.

Választó víz, kiállítja Balogh Impudica ő. n.

Garázdasági apróságok, „ Cserna Toni ő. n.

Petroleumos gulyáshus főző „ Dani szakács.

Szélvészoló rosta „ Vianas.

Harisnyakötő és gatyamadzag „ Majoros.

Cellulosa-kutyabőr, (lekonyított füllel) „ Demosvarecz Gy.

Cis-és Transsloydánia (dupla persely) „ Falk M.

Tárcza „ „

Füzőváll és pótülep „ Dobsa L.

Kostök, bajuszpedró, kulaes „ Csiky L.

Kulaes, bajuszpedró, kostök „ Están P.

Spriczelt tökmagtorta s emancipó „ Legenádfalvai K. Z.

Gombóc (tepertős) és szivaes „ Gyeáky L.

Czimervéső „ Posnerkárolojos.

Candidirozott gyümölcs „ Horn Edelinda.

Nagyító tűkör „ Györfy Gy.

Messzelátó „ Huszár I.

Eczetágy „ Mocsary L.

Keserű turó „ Szontagh P.

Szárított gomba (bolond) „ Körmengyi S.

Kitoló fánk „ Gullner.

Irós vaj (majoros litteraturó) „ Jókai.

Fris conservek (extrait de féodail.) Sennyey.

„Az új emberek.“

— Kikeresztelkedett, körülmetéletlen szabadelvűségű darab. —

Szivarozta: **TOLDY PISTA.**

Metella-Cornelia. (*Édes-szeretetre méltón, finomul, elegánsan és elmésen.*) Tetetetete, retetetete, teteretere, retete, noos, bátárság b'ratom, bátárság! Én nem vagyok az új ember, én a régi vagyok, én vagyok az örök ifjúság! Tetetetete, retetetete.

Pampuska (*sandán.*) Oh angyali nagysád, óh — be szép, mikor az ember kívül viseli a nadrágot. (*Magában.*) Ez sem hatotta meg?

Metella-Cornelia (*szórakozottan.*) Retetetete, teteretete.

Csipkey. Oh angyali leányom, a Csetneky gróf áhi-tozik a kezedre! Mi vagyunk az új emberek! Grófi koronád lesz! Éljen a demokrácia! Oh, be szép zsidónak születni! Mert nincs szebb, mint ha az ember zsidóletére uri társaságba, grófi sógorságba jut. Oh Metellám, angyali leányom, büszkeségem, mindenem!

Csipkey fíls. Táti, én vagyok az új ember! Engem értett a Toldy Pista. Te ócska nadrágon kezdted s új emberen végezted. Mit grófi korona! Ficzegepőre donc! Tiszteljük a XIX-ik század eszméit.

Csipkey. E gewalt von e bub! Egészen rám ütötte. De gondold meg azonban fiámlemben, egy grófi korona! No, szólj te, angyali Metellám.

Metella-Cornelia (*céltározatosan.*) Tetetetete, retetetete, retete teteretere.

Oszkár (*kezet csókol.*) Értem, oh, én értem őnt!

Pampuska (*egy haldokló sohajjal.*) Oh, ő érti őt! Oh nagysád! (*Szivarra gyújt.*)

Oszkár (*emphazissal.*) Igen uram, őn a demokrácia fia; őnek ősei már a pusztában tánczolták körül az arany borjut, et voilà ce qu'il nous faut. Akarod tudni, Csetneky barátom, ki volt a te ősed? Oh, ha én felforgatom le-étáraitok pergamenjeit, hajmeresztő dolgok találnának kék véretek tisztaságára kisülni. Ma, az más! Ma egyrészt sokkal erkölcsösebb a világ, de másrészt — a mi fontosabb, nem sokat ad demokrácia a származásra. Senki sem írja fel a kíváncsi utókor számára, hogy mennyi követetett el belőlünk az által, a kit egy elfelejtésreméltó avult szokásból atyánknak nevezünk, s mennyi esik belőle szerelmes kalandorokra s lézengő ritterekre! Új embereket a forumra! Ez az én jelszavam. Vezem a hol kapom. Annál jobb, ha az őtestamentomból vehetem. Ezek legalább már okultak: egyszer fölfeszítették Krisztust, ma a krisztus az uristenök! Testvériség, egyenlőség és szabadság! Ez pedig csak úgy fog testté válni, ha általános megvetésben részesítjük a ki nem született demokratikus ágyban. Ért őn is engemet, Metella?

Metella-Cornelia (*harmatozó tekintettel.*) Ha értem-e őnt!?

Pampuska (*egyik szemével Metellát, a másikkal Oszkárt nézi.*) Ah, boldog bátyám, ők értik egymást! (*A szivartól egyet köp.*)

Metella és Oszkár a tüzkárosultak javára tánczoltak.

Csipkey: No, ha nem is gróf, legalább nemes, aztán minden körülmények közt keresztény s legalább ranzirozott ember.

Honleányi üdvözlől.

Szilva Izához,

a nemzet szakácsnéjához

Pesten.

Bécs, búhó 15.

Honhugom édes!

Mig ti otthon lekvárokat szűrtök, mi itt légvárat építünk. A szélrózsa minden irányból lebegtünk ide a nők országgyűlésére, melynek elnökségét rám ruházták. Se ruha nekem nagyon illik, főleg midőn azt a szíromgyöngéd tapintat lenge csokraival diszitém föl.

Ellenségeink, a férfiak, azzal ijesztenek, hogy vállalatunkkal felsülünk, csődöt mondunk s tömeggondnoknak — mi esetlen szó! — csődörnek ajánlkozott a kaján himek egész serege.

Gyepőeresztett gyönyörrel szokellünk! ah!.. k a n t á r nélkül való önállóságban lejtünk bele az új hajnal biborába. Miután a szakácsok, nőszabók és dedészek ki akarnak szorítani öröktünkől minket, mi magunkhoz ragadjuk az ő kiváltságait.

Igen, oh igen!

Örökös damenwahl!

Nemde?

Mi választunk s ők árulnak petrezselymet. Hah, érzem e gondolatnál mint szőrösödik meg lelkem! Azon arányban, melyben a férfiak munkaköre tágul, mi meghosszabítjuk igényeinket, tömörítjük követeléseinket.

Nemde?

Igen, oh igen!

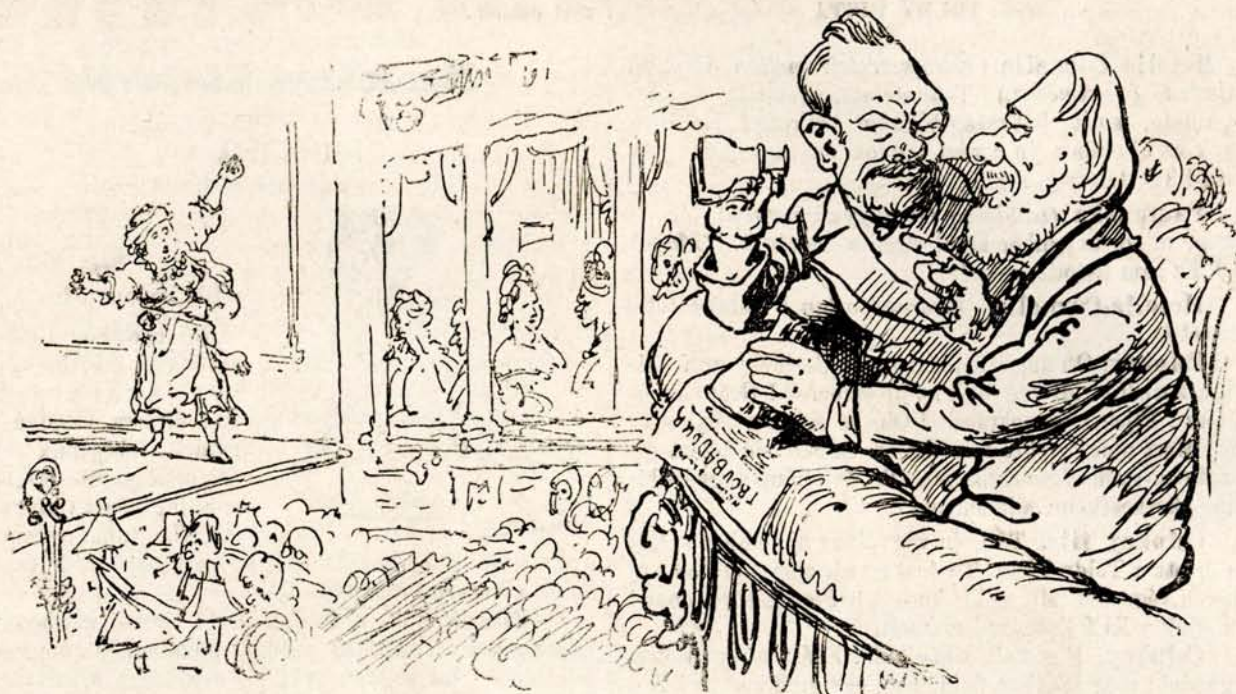
Gründolunk! Alapítunk kaucsukpótkecs hitelbankot, dedrésvénytársaságot, lőhimporgyárat! Hölgyvérek, sorakozunk! Szűzabadság, bájegyenlőség, tejttestvériség! E jelszót himezzük zászlónkra, ezt stüssük vajjal lelkünkbe, ezt rántsuk be programmunkba s az így kifőzött haditervvvel leteperjük a pörönczök, gyógyoncok, szólonczok és tudoncok csalfa legióit! Ezt úgy varrtuk, tűztük, fűztük, horgoltuk szilárdra, ezt. . . .

Ah, ájulok! A hölgyvérek chignonba kaptak egymással egy Dobsának küldendő távkebelüzenet fölött. Hogy tudtunk így leférfialjasodni!?

Vonagló búüdvözlettel

Lengenádfalvai Kotlik Zirzabella.

Német delegátusok a nemz. színházban.

Azucena (a színpadon.) „Meghallja boszumat az ég !“
 G—skra. Du, die Azucena hat was vergessen ?
 H—bst. Was denn ?
 G—skra. Na halt das — teremtete ! . .

Bérlet. Nemzeti színház. Szílnet.

Ma és minden operai napon adatik :

„Tíz primadonna s egy hang sem.“

Reclamantikus dalmű, szerzette Feliziano Borzi.

Személyek :

Donna Senzavoce . . .	18,000	frt
Marca Paula . . .	12,000	„
Bognari-Blasengel . . .	8,000	„
Infirma Cocci . . .	6,000	„
Humandolinata . . .	5,000	„

Kezdete: anno millesinio oreigesimo secundo.

Vége: quien sabe ?

CSODABOGARAK.

Fővárosi magyarosodás.

Az üllői ut végén a következő czimtábla olvasható :

Bormeres

Féher

Vörös

Itt Régel és delbe estve
 jut féngos óron lehet eskyni.

A „P. Lloyd“ Hevesi Lajosnak sajtó alattlévő művének czimét : „Jelky András bajai fiu viszontagságai ötödfélvilágrészben“ eképen közli: „Jelky András fiu bajai s viszontagságai stb.“ S így fordítja le: „Die Fahrnisse des Knaben Jelky András etc.“ Szerencse, hogy a fiu bajait így nem fordította le: „geheime Krankheiten;“ tán meg is teszi — ha fizetnek érte.